

[Anne Grete Holmsgård]

række husstande til vandforsyning, som de ikke har været tilsluttet til allerede. Det bliver simpelt hen dyrt, og det er selvfølgelig rimeligt, at man har nogle regler om øgede tilskud, men det er ikke rimeligt at have dem, hvis man ikke samtidig gør noget imod nitratnedsivningen til grundvandet, for så er det i virkeligheden bare at vælte problemet økonomisk over på kommunerne.

Hvad angår de ændringer, der i øvrigt foreslås, synes jeg, det er udmærket, at amtet får mulighed for at nedlægge et forbud i en sag, hvor det allerede er inde, men jeg er ikke sikker på, at det løser det problem, at kommunerne i forvejen i nogle tilfælde er meget passive, meget henholdende med at handle, til trods for at der er sket overskridelse af nitratindholdet, ikke bare af de 25 mg, men af de 50 mg. Egentlig ville jeg mene, det var mere rimeligt, at man i stedet i § 62 i vandforsyningsloven udskiftede det lille »kan« med det lille »skal«. Det ville gøre det meget mere klart, for det ville sige, at kommunalbestyrelsen simpelt hen skal handle i den situation, hvor der sker en overskridelse af sundhedsværdierne.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg vil gerne takke ordførerne for de positive kommentarer, der har været til forslaget. Jeg har naturligvis også lyttet til de spørgsmål, der er stillet, og de små kritiske bemærkninger, som også er kommet. Når vi ikke rydder op mere, end vi gør nu, er jeg meget parat til i udvalget at lytte til, hvad man har af tanker i den retning.

Det er fuldstændig korrekt, som fru Lone Dybkjær var inde på, at det er et lovforslag præget af mange tekniske ændringer med tråde ud i mange forgreninger. Jeg vil gerne give tilsagn om teknisk gennemgang, som vi har gjort det i andre tilfælde, og så må vi se på problemerne i udvalget.

Lovforslagets bestemmelse om en adgang til at yde økonomisk støtte til de private vandværker må ikke ses som udtryk for en opgivende holdning fra regeringens side i forholdet til nitratproblematikken. Det er klart regeringens opfattelse, at der skal gøres noget ved disse problemer, og det har vi også lagt op til. Man kan altid diskutere, om det, der er lagt op til, er vidtgående nok, men

den debat må vi tage i det udvalg, der behandler dette spørgsmål.

Hensigten med dette lovforslag er klart, som det også er markeret af ordførerne, at gøre det muligt at etablere en alternativ vandforsyning dér, hvor skaden allerede er sket. Det gør det muligt at bevare private vandværker i landområderne, og netop denne hensigt var jeg meget glad for at ordførerne havde trukket frem netop her, hvor der ikke findes kommunale alternativer.

Samfundsøkonomisk vil det være mest hensigtsmæssigt at søge at bevare de eksisterende forsyningsstrukturer fremfor at skulle opbygge nye i offentlig regie.

Og så ligger der for mig noget meget væsentligt i, at der nu bliver mulighed for netop at yde kommunal støtte til etablering af ordentlige vandforsyningsforhold på steder, der er ensomt beliggende. Her vil udgifterne ofte blive uoverskuelige for et lille samfund eller den enkelte forbruger. Bestemmelsen vil bl.a. kunne anvendes ikke mindst på de små øer.

Men jeg siger altså tak for positive udtalelser og giver tilbud om teknisk gennemgang i udvalget, før den politiske beslutning træffes.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling

vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Povl Brøndsted):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til miljø- og planlægningsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af lovforslag nr. L 147:

Forslag til lov om ændring af lov om by- og landzoner. (Ophævelse af klageadgangen i områder, der er omfattet af en lokalplan).

(Fremsat 30/1 85).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling